

Romerne kapittel 3, 9-31

Fra Rom 2, 17 og utover har Paulus jødene spesielt i søkelyset. På samme måte som han tidligere i brevet har avslørt hedningenes mangel på rettferdighet overfor Gud, gjør han nå de samme for jødene. Han relativiserer det å være jøde av avstamning: "Rett jøde er ikke den som er jøde i det ytre, og rett omskjærelse skjer ikke i det ytre, på kroppen. Jøde er den som er jøde i det indre, og omskåret er den som er omskåret hjertet, ved Ånden og ikke ved bokstaven." (2, 28-29) Dette fører til at Paulus to ganger i kapittel 3 stiller spørsmålet: Hvilket fortrinn har da jøden. De to gangene gir han to ulike svar. V. 2: Mye, på alle måter! V. 9: Nei på ingen måte!

Hovedpoenget kommer Paulus fram til fra vers 9 og utover. Alle mennesker står likt overfor Gud, enten de er jøder eller hedninger. Alle er skyldige. Men nettopp derfor kan også alle bli rettferdige for Gud ved troen. Guds rettferdighet er nemlig åpenbart uavhengig av loven. (v. 21)

Til samtale:

1. Fortsatt er forholdet til det jødiske folk svært omdiskutert innen kristenheten. Noen mener at jødene fortsatt er Guds utvalgte folk, mens andre mener at den kristne kirke fullt ut har overtatt rollen som Guds folk i verden. Hvilke fortrinn er det jødene har - og ikke har - ifølge Paulus i dette kapitlet? Har dette noe å si for vår holdning til staten Israel?
2. Paulus referer til ulike steder fra Salmenes bok i versene 10 - 18. (Se fotnotene i Bibelen.) Er denne beskrivelsen av menneskeheten treffende, etter deres mening?
3. "Ved loven lærer vi synden å kjenne", skriver Paulus. Hva mener han med dette? Har vi erfaringer fra eget liv om hvordan dette fungerer?
4. Rettferdiggjørelseslæren er sentral i kristen trosforståelse. Vers 24 er et kjerneord i forståelsen av denne. Hva betyr dette for vårt kristne selvbilde, og for hvordan vi ser på det kristne fellesskapet?